

M e m o r a n d u m .

A Nagybudapesti Központi Munkástanács mélyen átérzi azt a súlyos felelősséget, amely hazánk jelenlegi állapotában reá nehezedik.

Bennünket Nagybudapest dolgozó népe demokratikusan választott meg. Hozzánk csatlakoztak a megyék és vidéki ipari gócpontok küldöttei is.

Mi azt akarjuk, amit a magyar dolgozók és az egész magyar nép: jólétet, a magyar munkások és parasztok kezében.

Tudjuk, hogy ennek megteremtésére és biztosítására legfőbb erő a magyar munkásosztály.

Ennek érdekében munkát és békét kibontakozást akarunk kezdetől fogva, tárgyalásokat kezdeményeztünk Kádár Jánossal Magyarország Minisztertanácsának elnökével. Közben élesen elhatároltuk magunkat mindenkitől, aki a rend megzavarására, fegyveres akciókra, vagy terror cselekményekre buzdította a magyar népet.

Meg kell állapítanunk, hogy tárgyalásaink nem jártak a kívánt eredménnyel. Miközben az üzemekben az egész ország területén a munkát a bennünk bizó dolgozókkal nagyjában és egészében felvettük, ugyanakkor a legkülönbözőbb helyekről állandó provokációk történtek, melyek időnként egy-egy területen a munka megszakításához vezettek.

Azt gondoltuk és hittük, hogy a törvényes rend a munka felvétele nyomán egyre inkább helyre állna gyárak, bányák és intézmények munkástanácsainak lesz ereje ahhoz, hogy bármilyen oldalról jövő provokációt megghusítsanak. Mélyszéges tájdalommal állapítjuk meg, hogy a valóságban nem ez történt.

Kádár János miniszterelnök véleményünk szerint, erőszítésekkel tesz arra, hogy az életet az egész országban normális mederbe terelje. Ugyanakkor azonban úgy látszik nincs ereje ahhoz, hogy a körülötte ma is ott lévő és a magyar munkásokkal annyira gyűlölt egyes személyeket eltávolítsa. Ezek a személyek helytelenül tájékoztatják őt a magyar nép akarataól és hangulatáról. Ezek a személyek tették, hogy a karhatalmi szervekben helyenként a múltban kompromitált személyek kerüljenek be. Ezek akadályozzák felülről az államgépezet megtisztítását. Ezek zárják el az utat az elöl, hogy a kormányban lévő egyes jószándéku emberek és a magyar nép tízmillió tömege megtalálja a kibontakozás közös útját.

Tudjuk jól, hogy a szabad választások során ezek a kompromitált személyek a vezető helyekről a jövőben távozni kényszerülnek. Az események menete azonban a mai napig azt eredményezte, hogy a magyar nép ebbe a kibontakozásba vetett bizalmát elvesztette.

Azt látjuk, hogy a kormány Kádár János miniszterelnök kijelentései ellenére hatalmát nem a munkástanácsokra építi, amelyek végső kifejlődésükben négy és fél millió magyar dolgozót képviselnek majd, hanem éppen ezekben a napokban egyre inkább előtérbe kerülnek a bűnös Rákosi-Gerő rendszer levitézlett személyei.

A Nagybudapesti Központi Munkástanács mindenkor vállalja a felelősséget intézkedéseierért, kiadványaiért, amelyek aláírásával kerültek az üzemekbe. Mégis azt látjuk, hogy azok a Munkástanács elnökök és tagok, akik tájékoztatóinkat sokszorosítják és terjesztik, gyakran letartóztatásba kerülnek.

Sok helyen megtilták a kerületi vagy megyei munkástanácsok összehívását és volt rá eset, hogy fegyveres erővel megakadályozták, vagy feloszlatták a munkástanácsok ilyen békés értekezleteit, amelyek éppen a munka fekvételét, gazdasági feladatok megoldását, provokációk elleni fellépését szolgálták volna.

Odajutottunk, hogy a karhatalmi szervek különböző, gyakran alá nem támasztott és minden alapot nélkülöző feljelentéseket a munkástanácsok elnökeit, vagy tagjait, éjjel vizsgálat, vagy meghallgatás nélkül a lakásukról hurcolják el. Előfordult olyan eset is, hogy egy üzem teljes munkástanácsát letartóztatták.

Megtörtént, hogy egy volt igazgató szabályzserű, a miniszterhez döntésre megküldött kelfüggesztése ügyében a gyár munkástanácsának elnökét a kerületi Rendőrkapitányságra rendelték.

Az ilyen tulkapások ellen és az ilyen jelenségek ellen a leghatározottabban tiltakozunk és követeljük, hogy ezek elkövetőit minden esetbenténylegesen vonják felelősségre.

Az a látszat, hogy a Munkástanácsok ellen szervezettnek tűnő hajsza indult az egész ország területén.

Ha ezek a jelenségek tovább folynak elveszítjük az egyetlen reális lehetőséget a rend helyreállítására és a normális élet megteremtésére. Ha ezek a jelenségek tovább folynak a munkásság végképp elveszik és a provokációkat irányítók elérik céljukat, hogy a munkásosztályt végképp a kormány ellen fordítsák. Ennek a vége általános, országos sztrájk, vérontás és újabb nemzeti tragédia lesz.

Aki ma ebben az országban nem akar a magyar munkásosztállyal és annak megválasztott munkástanácsára támaszkodni, aki szervezett hajsztát indít a munkástanácsok ellen, ilyen hajsztában közreműködik, vagy ilyen hajsztát hallgatólagosan eltűr, bünt követ el a magyar munkásosztály és az egész magyar nép ellen.

Nekünk elég volt a vérből és a pusztulásból. Nincs idő arra, hogy amostani események föltött majd a történelem ítélkezzen. Nem lehet vitás jelen pillanatban sem, hogy az ország tulnyomó többségét a Munkástanácsok, a rohamosan megalakuló paraszt-tanácsok, és a magyar értelmiség forradalmi tanácsai képviselik.

Felszólítunk minden becsületes, magyar embert, elsősorban Kádár Jánost, a magyar Népköztársaság elnökét, hogy az egymást hajsztoló eseményeknek azonnal vessen gátat. Az idő halasztást nem tűr.

Értse meg mindenki, hogy a magyar nép békében akar élni szomszédaival, elsősorban a Szovjetunióval és a világ összes népeivel. Ertsék meg azt is, hogy aki a szocializmust békésen építeni akaró tízmilió magyar ember problémáit nem látja, jogos és reális politikai és gazdasági kívánságait figyelmen kívül hagyja, aki azon mesterkedik, hogy az új szocialista munkáspártot számos helyen a volt Rákosi-Gerő rendszer gyűlölt szekértolói szervezzék és ilyenformán az új munkáspártot, már megszületésekor szembeállítsák a magyar néppel, nem más, mint politikai kalandor.

A Nagybudapesti Központi Munkástanács a mai napon végső erőfeszítéseket tesz, hogy mindezekre felhívja a kormány figyelmét és meggátolja a küszöbön álló katasztrófát. Paradozásaink nem jártak sikerrel. Ezért a ma esti teljes ülésén az alábbi határozatokat hozta:

- 1./ Ezt a memorandumot holnap december 7-én minden üzemben az összes munkások előtt ismertetni kell.
- 2./ A kormány holnap, december 7.-én folytasson tárgyalást a Nagybudapesti Központi Munkástanáccsal.
- 3./ A kormány holnap, december 7.-én 20 órakor a magyar rádióban a tárgyalt összes kérdésekről határozott álláspontját közölje.

Budapest, 1956. december 6.

NAGYBUDAPESTI KÖZPONTI MUNKASTANÁCS.